

Urbain Trade werkt aan duurzame toekomst voor AIDS-wezen

“Er is ook leven ná groep zeven”

In Uganda schenken ze andere koffie. Of beter: schenken ze de koffie heel anders. En met de lege koffieblikken kunnen ze ook de creatiefste kunstwerkjes maken, weten Paul en Urbain Watjer. Zij leiden Urbain Trade, preferred dealer van Nestlé, dealer van Illy espresso, maar ook van koffiemachines en alle artikelen die te maken hebben met top koffie. Hun link met Uganda ontstond toen ze het lot van jonge Ugandese AIDS-wezen leerden kennen. “Die kinderen hebben eigenlijk geen toekomst. Wij zijn er echter op gebrand ze die tóch te geven door financiële ondersteuning. Maar met nieuwe sponsors zouden we daar nog zoveel méér kunnen bereiken.”

“Weet je hoe het gaat als je in Uganda koffie bestelt?”, begint Paul Watjer. “Dan zetten ze een kop heet water naast je neer plus een koffieblik. Dan mag je, al naar gelang de sterkte die je wenst, de koffie zelf aan het hete water toevoegen. Dat is wat anders dan de kant en klare koffie die we hier gewend zijn”, grijnst hij.

Koffie tot het blik leeg is. Waar het in onze westelijke wegwerpmaatschappij dan wordt hergebruikt of bij het afval belandt, daar kan het in Afrika heel anders gaan. “Kijk, ze hebben van oude koffieblikken dit schitterende autootje geknipt en gevouwen. Je weet toch niet wat je ziet?” Paul en Urbain zijn zichtbaar verguld met het cadeautje dat Innocent, een Ugandese ondernemer met wie ze samenwerken, meenam tijdens een recent bezoek aan Urbain Trade.

Basale steun verzekerd

“Innocent ontplooit zelf een soortgelijk liefdadigheidsproject in Uganda en hij houdt ons tevens op de hoogte van de vorderingen van het NUW, het Nederlands Ugandees Wezenproject, waarvan wij een grote sponsor zijn. Door Innocent krijgen we een goed beeld van het reilen en zeilen van het aangestelde bestuur in Uganda. Hij kwam bij ons op bezoek om daarover rapport uit te brengen.”

Het begon allemaal zeven jaar geleden. Toen leerde Paul Watjer Arjen Kool kennen. Kool was werkzaam bij het ministerie van buitenlandse zaken en reisde zo voortdurend naar Afrika en zag daar veel. “Via Arjen kwam ons het leed van de AIDS-wezen ter ore. Hij hoorde weer van een Ugandese vrouw dat er in het dorp Mpigi veel AIDS-wezen woonden. Nadat het Rode Kruis besloot hen te ondersteunen werden ook wij erbij betrokken. Inmiddels supporten wij al enkele jaren 350 wezen. We zijn ook al eens naar Uganda geweest om ze daar te bezoeken. Dat was een bijzondere ervaring.”

Er is veel werk te doen, maar er is ook al het nodige bereikt. “De kinderen daar zijn in principe straatarm. Ze hebben vaak niet eens een kleed om in te slapen tijdens de koude Afrikaanse nachten. Wij hebben onze wezen allemaal persoonlijk een kleed kunnen geven tijdens ons bezoek aan Mpigi. Daarnaast zorgen we dat ze hun dagelijkse lunch krijgen en betalen we hun schoolmaterialen en hun schooluniform. Want naast de basale levensbehoeften is scholing onmisbaar voor hun toekomst.”

Brandende ambities

Maar de ambities van Paul en Urbain strekken verder. “We lopen al een tijd met het idee rond een soort ambachtsschooltje op te zetten. Want nu kunnen we de kinderen tot en met groep 7 ondersteunen en hopen we dat ze daarna werk vinden. Maar het mag tegenwoordig moeilijk zijn in Nederland werk te vinden, daar in Uganda is dat nog veel moeilijker.”

'Een vak leren' is een uitdrukking die wij met de paplepel krijgen ingegoten. Voor de wezen in Uganda, waar het leven hard is, hangt alles af van het leren van een vak. "Het is de enige manier voor ze om zodanig in hun onderhoud te kunnen voorzien dat ze een menswaardig bestaan hebben. Juist daarom vinden wij het verschrikkelijk belangrijk dat er een ambachtsschool komt, maar helaas zijn de financiële middelen daarvoor momenteel nog ontoereikend." Het is een stil appèl aan alle betrokkenen bij het Ugandees Wezen project om de schouders onder de fondsenwerving te zetten. "Het NUW werkt nauw samen met partnerorganisatie MOSO (Mpigi Orphans Support Organisation), dat in Uganda meewerkt aan structurele hulp aan de wezen. Er wordt met toewijding gewerkt, maar om onze groei ambities waar te maken is actieve fondsenwerving in Afrika ook hard nodig. Er is op dat vlak veel te winnen."

Ook Paul en Urbain blijven ambitieus, ondanks dat ze al veel hebben bereikt als het om het aantrekken van geld gaat. "De vorige publicatie over het project in Het Ondernemers Belang heeft een positief effect gehad. Verschillende leveranciers, waaronder Nestlé, zijn geld gaan doneren. We zijn daar buitengewoon blij mee, maar kijkend naar de stappen die we willen maken zijn meer sponsors nog steeds zeer welkom."

Leven na groep zeven

Het zou de heren Watjer dan ook zeer goed doen als meer ondernemers zich achter het AIDS-wezen project scharen. Elke donatie is welkom en maakt een enorm verschil. "Nu verkeren we dus in de situatie dat we de meest basale en directe noden kunnen lenigen. De kinderen krijgen te eten, hebben schoolkleding en schoolmaterialen, slapen 's nachts onder een warm, beschermend kleed. Ze zijn voorzien tot en met groep zeven, maar er is ook een leven daarna. Om zich zo te kunnen ontwikkelen dat ze zichzelf in de toekomst kunnen helpen is het belangrijk dat de ambachtsschool er daadwerkelijk komt." Maar Paul en Urbain Watjer zijn realisten en weten dat het behalve geld ook tijd zal kosten voor hun droom voor de wezen werkelijkheid wordt. Inmiddels rusten de heren niet voordat in ieder geval een goede tijdelijke oplossing vorm krijgt. "Daarom kijken we nu of we met Ugandesen, zoals Innocent, kunnen samenwerken. Mensen die wel over het nodige vastgoed beschikken, maar bijvoorbeeld de benodigde gereedschappen missen. Het idee is dat wij een zaagmachine of mengmolentje voor de mortel neerzetten en dat men in ruil daarvoor wezen opvangt en praktijklessen geeft in allerhande werkzaamheden, zoals loodgieterij, timmer- en metselwerk, maar ook naaiwerk voor de meisjes. Zodat ze zelf kleding kunnen maken. Zo krijgt hun vervolgopleiding toch vorm. Dat geeft ons ook de tijd om samen met andere sponsors genoeg geld bijeen te brengen om de gedroomde school te bouwen."

Ook schoon water blijft een punt van zorg. Dat is nauwelijks te krijgen. "Het onderstreept dat we er met zoveel mogelijk geestverwanten de schouders onder moeten zetten. Doen we dat, dan kunnen we de stap voorwaarts maken. Sponsoring is essentieel. Want iedereen zal begrijpen dat we dankbaar zijn voor wat we al kunnen doen. Maar deze AIDS-wezen verdienen ook een toekomst na het basis onderwijs."

Tekst: Baart Koster (Koster teksten)